

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10893

гр. София, 08.12.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в закрито заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

като разгледа дело номер **11687** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.16б, ал.4 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.107, ал.3 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтП/.

Образувано е по искане на А. С. Я., инкорпорирано в жалба срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-4291/16.11.2023г. на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-П., за спиране изпълнението на оспорената заповед в частта, с която спрямо него е приложена принудителна административна мярка по чл.10ба, ал.1, т.4, б.“б“ и ал.2, т.3 ЗАвтП – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС №[ЕИК] до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца.

Искането на жалбоподателя е мотивирано със значителен противопоставим интерес без да се излагат конкретни съображения. Сочи се, че жалбоподателят не разполага с възможността да отстрани нарушението.

Ответникът по оспорването не е изразил становище по така направеното искане.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата и приложените по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

С оспорената заповед /т.1 от диспозитива й/, на основание чл.10ба, ал.1, т.1, б.“а“ и ал.2, т.1 ЗАвтП е спряно от движение за срок 12 месеца чрез сваляне и отнемане на предна регистрационна табела с регистрационен номер и отнемане на свидетелство за регистрация част втора №[ЕИК] на товарен автомобил S. рег. [рег.номер на МПС] , до отстраняване на нарушението. С т.2 от заповедта, спрямо водача на автомобила – жалбоподателят А. С. Я., на чл.10ба, ал.1, т.4, б.“б“ и ал.2, т.3 ЗАвтП – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС №[ЕИК] до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца. Заповедта е връчена лично на оспорващия на 16.11.2023г.

Процесната мярка е приложена на основание чл.107 ЗАвтП за установено на същата дата нарушение – извършване на превоз на товари на територията на Република България по маршрут [населено място] – [населено място] с автомобил, който не е вписан към лиценза на фирмата.

Съгласно ал.1 на посочената разпоредба, принудителните административни мерки по чл.106 и 106а се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица. Ал.2 на с.р. предвижда, че редът за оспорване на заповедите по ал.1 е по АПК, а според ал.3 подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Последната разпоредба представлява изключение от общия принцип за суспензивен ефект на оспорването на административния акт, възпроизведен в чл.166, ал.1 АПК. Според ал.2 на тази разпоредба при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл.60, ал.1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно ал.4 на чл.166 АПК, в случаите, когато допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2.

Настоящият случай, с оглед разпоредбата на чл.107, ал.3 ЗАвтП попада именно в хипотезата на чл.166, ал.4 АПК като предметът на доказване обхваща установяването на факти, които да обосноват извод за евентуалното настъпване на значителна или трудно поправима вреда за оспорващия, като резултат от предварителното изпълнение на акта.

С оглед посочения ред, съдът намира искането за допустимо – инкорпорирано е в жалба срещу оспорения административен акт, същата е подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и е неблагоприятно засегнато от изпълнението му, в 14-дневния преклузивен срок за оспорване, регламентиран в чл.149, ал.1 АПК.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

В случаите, когато законът допуска предварително изпълнение на административни актове от определен вид, както е в настоящия случай, той презумира наличието на една или повече от предпоставките по чл.60, ал.1 АПК. Разпоредбата на чл.166, ал.4 АПК предвижда, че допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2 - ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Следователно, условие за спиране на предварителното изпълнение на заповедта, с която е приложена процесната ПАМ, е наличието на такова засягане на друг интерес, който е равен на посочените в цитираната разпоредба, като в тежест на жалбоподателя е докаже, че от предварителното изпълнение на акта може да последва значителна или трудно поправима вреда - чл.166, ал.4 във вр. с ал.2 АПК.

От доказателствата по делото не може да се обоснове извод за настъпването на такива от предварителното изпълнение на оспорената заповед. Искането не е мотивирано, посочено е бланкетно, че е налице противопоставим интерес. Такъв винаги е налице, с оглед неблагоприятното засягане на правната сфера на оспорващия от приложената спрямо него ПАМ, но за да се мотивира спиране на допуснатото по силата на закона

предварително изпълнение следва този противопоставим интерес да е значителен – надхвърлящ интереса, в чиято охрана е постановен акта. Доказателства за наличието на обстоятелства, обуславящи изключение от въведеното от закона правило, по делото не са ангажирани.

Поради това искането се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл.166, ал.4 АПК вр. чл.107, ал.3 ЗАвтП, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на А. С. Я., инкорпорирано в жалба срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-4291/16.11.2023г. на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-П., за спиране изпълнението на оспорената заповед в частта, с която спрямо него е приложена принудителна административна мярка по чл.106а, ал.1, т.4, б.“б“ и ал.2, т.3 ЗАвтП – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС №[ЕИК] до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: